

AGÈNCIA TRIBUTARIA DE CATALUNYA

Les retallades de CiU (5/10) (Jubilació)

La Llei 5/2012 establí (art. 96.2) les condicions per a poder perllongar la permanència en el servei actiu, que així és com li diuen a allargar l'edat de jubilació.

Amb anterioritat aquelles condicions no estaven establertes, de manera que el sol fet de demanar de continuar treballant un cop assolida l'edat de jubilació era causa suficient per a que es considerés perllongada la permanència en el servei actiu.

Amb aquesta norma, la Generalitat establí quines havien de ser les condicions. No es tracta de condicions objectives, fàcilment mesurables i, per tant, excloents de l'arbitrarietat, sinó ben al contrari:

L'òrgan competent per a declarar les jubilacions ha de resoldre de manera expressa i motivada l'atorgament o la denegació del perllongament de la permanència en el servei actiu, d'acord amb alguna de les causes següents:

- a) *L'aptitud per a l'acompliment de les tasques i funcions pròpies del lloc de treball que s'ocupa*
- b) *La conducta professional, el rendiment o l'assoliment d'objectius*
- c) *Les circumstàncies derivades de la planificació i racionalització dels recursos humans*

Així mateix, l'òrgan competent pot resoldre de manera motivada la finalització del perllongament autoritzat

Sens perjudici del que estableix aquest apartat, s'atorga el perllongament de la permanència en el servei actiu sempre que calgui completar el temps mínim de serveis per a causar dret a la pensió de jubilació, d'acord amb els requisits i les condicions establerts en el règim de seguretat social aplicable.

Com ja varem denunciar en el seu moment, els criteris són tan subjectius que, la posterior exigència de motivació, queda buida de contingut.

De facto, s'elimina de manera arbitrària, atesa l'esmentada abstracció dels criteris, el dret a allargar la jubilació.

La mesura podria ser considerada acceptable des del moment en què contribueix a deixar vacants nous llocs de treball que poden ser ocupats per persones sense feina. Resulta però que les places que quedaven vacants s'havien d'amortitzar, per la qual cosa, una jubilació no suposava una vacant susceptible de ser ocupada per una altra persona.

En qualsevol cas, cal considerar que moltes persones, tot i tenir dret a la prestació de jubilació, pot ser que no hagin cotitzat el suficient temps com per a tenir dret a percebre el 100% de la pensió. Atès que les pensions són força migrades i que, actualment, un cop retallat també (espoliat en realitat) el dret a la seva revalorització automàtica, entenem que s'hauria d'haver donat l'oportunitat als que es trobaven en aquesta situació (no haver cotitzat suficientment per a tenir dret al 100% de la jubilació) de poder, voluntàriament, millorar aquelles pensions.

Les retallades en matèria de jubilació de Convergència però, no s'acabaren aquí. A través de la disposició transitòria novena de la Llei 5/2012 se n'establien dues de noves:

- Suspensió incondicional del dret a jubilar-se més enllà dels 65 anys durant 3 anys (fins el març de 2015)
- Resolució dels perllongaments de jubilació ja autoritzats

Es a dir, s'aplicava, al primer cas, la suspensió immediatament, sense cap període transitori i al segon s'aplicava la norma amb caràcter retroactiu.

Cal tenir en compte que totes aquestes normes en matèria de jubilació s'aplicaren de manera exclusiva a l'àmbit de la Generalitat. ¿Quin és l'estalvi real derivat de no haver respectat aquest dret per als que no arribaven als períodes mínims de cotització per a percebre el 100% de la pensió? ¿En quina mesura contribueix l'eventual estalvi a la reducció del dèficit? En cap!